

fra Ringkøbing sagde netop, at det var slet ikke af Hensyn til, at det var en Højreregering, der sad — han vidste godt, man fra Modstandernes Side paastod, at det var derfor, man kneb saa stærkt paa Militærudgifterne, men det var slet ikke sandt. Det ærede Medlem fra Ringkøbing — hans Ord maa vel staa til Troende, da han var den Mand, der som Ordfører deltog i Forhandlingerne den Gang — maa vel vide, ud fra hvilke Forudsætninger man handlede, hvad det ærede Medlem fra Vordingborg ikke har det svageste Begreb om.

Det ærede Medlem fra Vordingborg sagde noget andet, som jeg vil tillade mig at gøre Indsigelse imod. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Vordingborg i den Grad er bleven øvet i at smøre Haser fra sine Standpunkter, at han ikke tager det saa nøje, paa hvilken Maade han kommer fra den gamle Valplads. Han tillod sig ogsaa at sige, at i Rigsdagssamlingen 1900—01 havde man knebet saa stærkt paa Militærbevillingerne, at det til sidst maaske var uforsvarligt. Dermed skulde han begrunde, at det ikke var saa underligt, at Militærudgifterne vare saa smaa den Gang, og at, naar de Herrer nu ere gaaede med til de store Bevillinger, er det, fordi det er forsvarligt, og saa prøver man paa at faa sin maaske lidt opskræmte Samvittighed beroliget en lille Smule ved at sige: I gamle Dage handlede Venstre uforsvarligt! Jeg tror, at hvis det ærede Medlem fra Ringkøbing havde været til Stede i Dag, vilde han have ladet det ærede Medlem fra Vordingborg vide, at man handlede aldeles ikke uforsvarligt den Gang, tværtimod, man gav de Bevillinger, man fandt forsvarlige. Og dersom det ærede Medlem tvivler om, at det ærede Medlem fra Ringkøbing den Gang fandt disse Bevillinger forsvarlige, skal jeg, hvis Formanden giver mig Tilladelse dertil, oplæse nogle Linier af, hvad det daværende og ogsaa nuværende ærede Medlem fra Ringkøbing sagde som Ordfører. Han sagde: „Den ærede Krigsminister var meget vel tilfreds med Behandlingen af hans ordinære Budget, og det tror jeg ogsaa, han har Grund til. Vi have ved Behandlingen af dette Budget ikke paa nogen Maade haft til Hensigt at ødelægge Sagerne; tværtimod, vi have, saa vidt vi have kunnet, villet ordne det saaledes, at Hæren har kunnet været tjent med, hvad der blev bevilget. Det har været vor Betragtning ved Behandlingen af dette Budget, men vi have sam-

tidig haft den Betragtning, at vi maa tage det finansielle Hensyn, og der var da Punkter paa det ekstraordinære Budget, hvor vi mente, at der kunde foretages Besparelser“. Naar man gaar ud fra, at den Motivering, som det ærede Medlem fra Ringkøbing gav den Dag, den 17. Januar 1901, ved anden Behandling af Finansloven, Krigsministeriets Budget, var rigtig, saa er den Motivering, som det ærede Medlem fra Vordingborg stillede op forleden Dag, da han vilde underkende den Sammenligning, der var foretagen i Betænkningen angaaende Garnisonerne, ganske urimelig, urigtig og uforsvarlig. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem fra Ringkøbing den Gang, det var den 16. Januar 1901, udtalte som Ordfører med Hensyn til, hvad man bevilgede til Militærvæsenet: „Til sammen forlanges der 16,915,998 Kr. 29 Ø., medens Flertallet foreslaar at bevilge 15,997,664 Kr. 96 Ø. Det er lidt over 100,000 Kr. mindre, end der blev bevilget i Fjor, men naar jeg nævner dette, maa jeg samtidig nævne, at i Fjor var det, ligesom ogsaa i Forfjor, Kantonnementsaar, men der skal ikke være Kantonnement i det kommende Finansaar; følgelig ere Udgifterne dertil borte af det Budget, som der her er Tale om, og Bevillingen er derfor i Virkeligheden omtrent 100,000 Kr. større end i Fjor“.

Ja, det var den Motivering, hvormed det ærede Medlem fra Ringkøbing den Gang stod og forsvarede Venstres Standpunkt til de militære Bevillinger, som det gav til det da siddende Højreministerium, og jeg tror, at det ærede Medlem fra Vordingborg gjorde rettest i at lade den Motivering staa. En anden Ting er, at jeg forstaar udmærket godt, at han, naar han skal angribe en Sammenligning mellem de daværende og de nuværende Militærbevillinger, fortæller, at den Gang handlede Venstre ganske uforsvarligt, da kneb det for voldsomt af paa Militærudgifterne. Jeg kan efter det nærmere Kendskab, jeg gennem Forhandlingerne har faaet til det ærede Medlem, godt forstaa, at han er kommen til at staa saadan. Da han stillede sig i sin første Valgkampagne, talte han om, at det altid skulde være hans Formaal at drage Reformpartiet saa langt til Venstre som muligt, og efter at han havde faaet Vælgerne til at tro, at hans Anskuelse vare radikale særlig paa Militærvæsenets Omraade, hvor han sagde, at han i højeste Grad kunde slutte sig til Hørups bekendte Ord: Hvad kan det nytte,